

Modlitba

Čistota srdca môže závisieť od mnohých hriechov a nerestí, z ktorých niektoré sú, napr.:

Pochybovanie - nedôvera a pochybnosti sú jedni z najväčších prekážok v modlitbách.

Samospravodlivosť - je to ďalší koreň hriechu. Naše osobné JA je často naklonené k sebecku. Ako často váhame, ak sa máme vzdať toho, čo máme v láske, čo nám prirástlo k srdcu. Vieme však dobre, že plná ruka nemôže prijímať dary Kristove.

Pýcha - v srdci každého z nás je veľkou prekážkou a po nej nasleduje pád, ako o tom svedčia mnohé príslovia. Ak sa modlíme, robme tak vždy v úprimnej pokore, lebo pokorným Boh dáva milosť.

Kritika druhých - Je ďalším hriechom a nebezpečenstvom v živote kresťana. Tí, ktorí niekoho posudzujú, sami sa povyšujú a nevidia svoje chyby, odpadli od Krista. Môžu si privlastňovať jeho meno, ale stratili ducha jeho lásky. Áno, treba si prehovoriť, ale vždy v duchu lásky. Duch kritiky ničí posvätený život omnoho skôr, ako niečo iné. Je to tak trochu slušný hriech, ktorému ľahko padneme za obeť.

Neláska - v srdci kresťana je najväčšou prekážkou modlitieb. Nemôžeme žiť v nezhode s ľuďmi a byť v zhode s Bohom. (najväčšie prikázanie) Duch modlitby je zároveň duchom lásky, sú nerozlučiteľné. Naš každodenný život s ľuďmi je najlepším meradlom našej duchovnej vyspelosti, práve tak, ako modlitba. Boh nehodnotí naše modlitby podľa vyspelosti v reči, ale podľa vyspelosti ducha, podľa jednania s blízkym a voči nemu. Koľko je tých, ktorí nemôžu pre obyčajné nedorozumenie odpustiť často krát ani svojim vlastným deťom, alebo najbližším a napriek tomu sa denne modlia „Otčenáš“.

Ved' každý iste pocítil vo svojom živote, že každá neláska k blízkym ubližuje najviac tomu, kto ju prechováva vo svojom srdci.

Ako zostať teda verný Ježišovi? Je iba jedna cesta: Ef 6,18. „V stálej modlitbe a prosbe modlite sa v Duchu v každom čase a zároveň bedlite v neustálej vytrvalosti s prosbou za vás všetkých.“ I keď sú mnohé zábrany na tejto ceste vytrvalej litby - telesné slabosti, únava alebo bolesť,

životné útrapy, rozptýlené myšlienky, čistota srdca... - vždy si musíme uvedomiť, že bojujeme s mocnosťami temnosti, ktorá pozná nás, ale my nepoznáme ju. Ježiš vtedy iste s láskou na nás pohliadne, keď nás uvidí bojovať proti vlastným slabostiam a hriechu. Ale kto vytrvá v tomto boji? Často ostaneme v polovici cesty a nevydržíme. No modlitba nie je iba bojom a zápasom v dennom živote. Je nám i útechou a posilou v našej viere, láske i nádeji. Nemá nás vyčerpávať, ale posilňovať, nie pokoriť, ale pozdvihnúť.

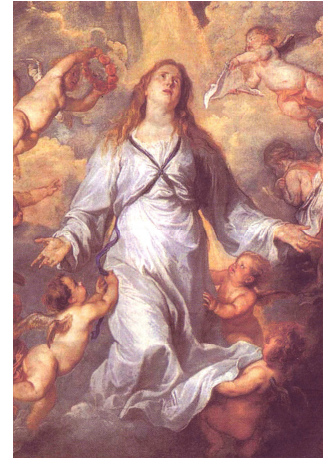
Keď teda dosiahneme pravé spoločenstvo s Bohom v modlitbe, On iste na takúto prosbu zhliadne a zoberie ju nevedomie. Keď teraz hovorím, že Boh odpovie na našu každú modlitbu, neznamená to ale, že nám vždy dá to, o čo sme žiadali. Ak je to v súlade s jeho vôľou dá nám to, ak by to bolo v protiklade, čaká či na to prídeme. Boh ako náš Otec nám dáva všetko v príhodný čas. Musíme si uvedomiť, že Boh nedáva svoje dary pre zajtrajšok, ale pre prítomný čas. Chce nás zbaviť tej našej ľudskej starostlivosti o zajtrajšok. Majme teda čisté srdce, úmysl a myšlienky.

2Kor 12,7-9a = Aj tu vidíme ako apoštol Pavol prosí, aby bol zbavený ostŕha, aby mohol lepšie slúžiť Bohu. No Boh vedel, že s ostňom bude lepším služobníkom. V tom je aj pre nás útecha, že so svojimi slabosťami môžeme byť lepšími služobníkmi, že sa s určitým bremenom stávame ľahko zvládnuteľným nástrojom v rukách Ducha Svätého.

Dôverujme preto Bohu, veď On chce iba to, čo je pre nás najlepšie i keď sa to často protiví našim záujmom. Prežívajme spoločenstvo s ním v dennej modlitbe, v každom konaní sa spájajme s Bohom. Potom sa aj nám bude ľahšie modliť, lebo ak budeme Boha spoznávať v našom každodennom konaní, naučíme sa lepšie spoznávať tzv. Božiu logiku a budeme skôr vedieť za čo máme prosieť.

Jeden francúzsky vedec vyslovil túto vetu: „Jestvovať znamená byť spojený s Bohom.“

Preto sa snažme byť v pravom spojení s Bohom, aby sme mohli žiť pravým životom, t.j. *aby sme mohli existovať*.

Nanebovzatie Panny Márie
Anton van Dyck, 17. storočie

**R.: Po tvojej pravici,
Pane,
stojí kráľovná
ozdobená zlatom.**

1 Dcéry kráľovské sú medzi tvojimi vyvolenými; *
2 po tvojej pravici stojí kráľovná ozdobená zlatom z Ofíru.

— R.

3 Čuj, dcéra, a pozoruj, nakloň svoj sluch, * zabudni na svoj ľud a na dom svojho otca.

4 Sám kráľ zatúžil za tvojou krásou; on je tvoj pán, vzdaj mu poklonu.

— R.

5 V pestrom rúchu ju vedú ku kráľovi; * za ňou ti privádzajú panny, jej družice.

6 Sprevádza ich jasot radostný, tak vstupujú do kráľovského paláca.

— R.

Nanebovzatá má dosah na náš duchovný život

PÍŠAL SA 1. NOVEMBER 1950. PÁPEŽ PIUS XII. O 9.45
VYHLÁSIL APOSTOLSKOU KONŠTITÚCIU
MUNIFICENTISSIMUS DEUS DOGMU O NANEBOVZATÍ
PANNY MÁRIE S DUŠOU A TELOM. TÁTO PRAVDA
VIERY MÁ BOHATÝ DOSAH AJ NA NÁŠ DUCHOVNÝ
ŽIVOT.

Mária sa nachádza v stave, v ktorom sa ostatní spasení ocitnú až po vzkriesení z mŕtvych. Ide o prechod z telesného bytia v pozemskom svete do stavu vlastného večnému životu. Pre Máriu nebeské oslávenie neznamená len oslávenie duše - tak ako pre ostatných svätých, ale aj tela. Duša vidí Boha z tváre do tváre a je obdarovaná blaženým šťastím a telo má všetky vlastnosti osláveného tela opísané sv. Pavlom (porov. 1 Kor 15, 35 - 58): neschopnosť trpieť, jemnosť, ľahkosť, hybnosť, nádheru a jas. Teda telo i duša panenskej Matky žiari už teraz najväčšou krásou a neopísateľnou radosťou, aké čakajú všetkých svätých na konci sveta. Mária má na šťastí neba celkom osobitnú účasť i plnosť spoločenstva s tými, ktorí milujú Boha.

V Novom zákone nachádzame viacero miest svedčiacich o veľkosti Kristovej matky. No i v Starom zákone sa nájdú predpovede, ktoré môžeme vzťahovať na Máriino nanebovzatie: „Oslávim miesto, ktorého sa dotkli moje nohy“ (Iz 60, 3). Telo Panny je svätynou, kde Pán naozaj položil svoje nohy a utvoril si z nej príbytok, ktorý pri nanebovzatí oslávil. „Po tvojej pravici stojí kráľovná ozdobená zlatom z Ofiru... Veľmi vznešená je dcéra kráľovská vnútri, jej odevom sú zlaté tkanivá. V pestrom rúchu ju vedú ku kráľovi; za ňou ti privádzajú panny, jej družice. Sprevádza ich jasot radostný, tak vstupujú do kráľovského paláca“ (Ž 45). Tento text sa vykladá aj v mariánskom zmysle, nakoľko je práve ona tou kráľovnou, ktorá „triumfálne vchádza do nebeského paláca a posadí sa po pravici božského Vykupiteľa, nesmrteľného Kráľa vekov“. V Knihe Žalmov sa ďalej píše: „Zaujmi, Pane, miesto svojho odpočinku, ty a archa tvojej všemoci“ (Ž 132). Už cirkevní otcovia pripodobňovali archu zmluvy, ktorá bola podľa židovskej tradície vyrobená z neporušiteľného dreva a umiestnená v chráme, k čistému telu Panny Márie, ktoré bolo tiež uchránené od porušenia a pozdvihnuté do slávy neba. Invokáciu Archa zmluvy nachádzame aj v Loretánskych litániách. V Piesni piesní sa hovorí o neveste, ktorá „stúpa zo stepi sta mrákavy dymu - v záplave vône myrhy a kadidla a všakových práškov voňavých“, aby bola korunovaná ako nebeská nevesta.

V spomínanej apoštolskej konštitúcii to pápež Pius XII. potvrdzuje: „Všetky tieto dôkazy a úvahy svätých otcov a teológov sa opierajú o Sväté písmo ako o posledný základ. Ono nám kladie pred oči slávnú Božiu Matku ako maximálne spojenú so svojím božským Synom a znášajúcu vždy jeho údel. Preto sa zdá priam nemožné, aby sme tú, ktorá Krista počala, porodila, kojila, nosila v náručí, pritiskala na hrud', videli po tomto pozemskom živote, aj keď nie dušou, predsa telom od neho odlúčenú. Keďže náš Vykupiteľ bol Syn Márie, musel ako najdokonalejší zachovávateľ Zákona zahrnúť úctou svoju milovanú matku práve tak ako svojho Otca. Nepoškvrená vo svojom počatí, nedotknutá Panna vo svojom božskom materstve, šľachetná pomocníčka božského Vykupiteľa, ktorý dosiahol plné víťazstvo nad hriechom a jeho následkami, dosiahla napokon ako zvrchovanú korunu svojich privilégií to, že zostala ušetrená od rozkladu v hrobe a bola ako jej syn po víťazstve nad smrťou s telom a dušou vzatá do nebeskej slávy, aby tam žiarila po pravici svojho Syna, nesmrteľného Kráľa vekov, ako kráľovná.

Jozef Nádaský (skrátene)

Občas chodievaj pešo

Pešia chôdza zmení tvoj život. Srdce, pľúca, nohy ti budú vďačné. Krvný obeh zostane v dobrej kondícii. Čerstvý vzduch vyčistí hlavu. Opäť stretneš ľudí.

Občas nechaj auto zaparkované, najmä vtedy, keď je pekné počasie. Teš sa z džavotu, zo smiechu a z hry detí. Vráť cestu ľuďom, deťom a starším. Vytláčme autá zo stredu dediny a zo srdca mesta, vytvoríme tak oázy pre prostých ľudí, oázy s čistým vzduchom a srdečnosťou. A pre deti je zdravé chodiť do školy pešo.

Každý človek má niekde na zemi kúsok neba.

Phil Bosmans „Mám ťa rád“

Oznamy

- V nedeľu 22. augusta 2010 o 10,00 h. budú členovia dychovej kapely Vištučanka doprevádzať hudbou a spevom slávnostnú svätú omšu z príležitosti 20. výročia jej založenia.
- V sobotu a nedeľu pri svätých omšiach sa uskutoční pravidelná mesačná zbierka pre potreby farnosti. Obnos z tejto zbierky bude použitý na vyhotovenie nového čalúnenia do kostolných lavíc.

Sväté omše v 20. týždni Cezročného obdobia (C)

16.VIII. pondelok sv.omša nebude

17.VIII. utorok sv.omša nebude

18.VIII. streda sv.omša nebude

19.VIII. štvrtok sv.omša nebude

20.VIII. piatok

18.00 *Na úmysel darcu*

21.VIII. sobota

18.00 *Na úmysel darcu – z nedele*

Upratovanie kostola č.d. 229-253

22.VIII. 21. nedeľa

10.00 *Za farníkov*

Lektori: Členovia dychovej hudby Vištučanka

Liturgický kalendár

16.VIII. pondelok sv.Štefan Uhorský, sv.Rochus, pustovník

17.VIII. utorok sv.Hyacint, kňaz

18.VIII. streda sv.Helena

19.VIII. štvrtok sv.Ján Eudes, kňaz

20.VIII. piatok sv.Bernard, opát, učiteľ Cirkvi

21.VIII. sobota sv.Pius X., pápež

Klavír

Nedávno som mal možnosť vidieť v televízii rozhovor s jedným známym hercom, ktorý rozprával svoj životný príbeh. Jeho cesta k sláve bola ťažká. Počnúc detstvom v chudobe cez búrlivú mladosť, stroskotané vzťahy a manželstvá, sťahovania a márne hľadania až po stratu najdrahších osôb a ťažkú chorobu, ktorú prekonal. Prekvapilo ma však, keď sa ho novinárka spýtala, či je veriaci. Veľmi pohotovo a rozhodne odvetil, že nielen že je veriaci, ale že je hlboko veriaci. Potom odôvodnil svoje názory a presvedčenia, z ktorých vyžarovala vnútorná vyrovnanosť a odovzdanosť a povedal by som, skúsenosť založená na živote, ktorý si napísal svoj príbeh.

Človek svoje náboženské presvedčenie nebuduje ustáleným a rovnakým spôsobom. Existuje veľa ľudí, ktorí svoj osobný vzťah k Bohu nosia v sebe ako svoju najintímnejšiu potrebu a najhlbšie presvedčenie, a pritom to nemusí vždy zodpovedať všetkým zákonitostiam, ktoré poznajú náboženské tradície. Ježišove slová - „poslední budú prvými“ a „mýtnici a neviestky vás predchádzajú do Božieho kráľovstva“ - by sa mohli použiť aj v tomto prípade. Mať cit, ako sa to v kresťanskej a najmä katolíckej tradícii hlása, pre konanie Ducha, ktorý veje „kde chce“, by znamenalo otvorene spoznať Božie konanie aj tam, kde ho možno najmenej očakávame, kde ho naše pohľady nie sú pripravené vidieť. Je to tak aj v tomto príbehu, ktorý to môže do určitej miery osvetliť.

Matka chcela dodať odvahu svojmu synovi, aby vytrval pri výučbe hry na klavír, a preto ho vzala na koncert veľkého umelca Paderewského. Keď si už sadli, matka zbadala svoju priateľku v sále a išla ju pomedzi sedadlá pozdraviť. Chlapec vtedy pocítil, že nadišla aj jeho chvíľa, aby preskúmal zákutia koncertnej sály. Vstal a na svojej výskumnej ceste došiel k dverám s nápisom: VSTUP ZAKÁZANÝ. Keď sa pomaličky začali stmívať svetlá a koncert sa mal čochvíľa začať, matka sa vrátila na svoje miesto a zistila, že syn tam nie je. Práve vtedy sa už otvárala opona a reflektory upriamili pozornosť divákov na scénu. Matka celá bez seba uvidela za klavírom svojho syna, ako pokojne vyťukáva „Twinkle, Twinkle Little Star“. V tom okamihu vstúpil na scénu veľký majster, rýchlo podišiel ku klavíru a pošepol chlapcovi do ucha:

„Neprestávaj! Pokračuj a hraj!“ Potom sa Paderewski naklonil nad chlapca a svojou ľavou rukou pridal basové tóny. Potom pravou rukou z druhej strany chlapca začal hrať novú melódiu, ktorá nádhorne splynula do jedného celku. Takto spolu, starý majster a mladý začiatočník, premenili túto nepríjemnú situáciu na krásnu kreatívnu skúsenosť. Publikum bolo ohromené.

Niečo podobné sa občas stane aj v živote. Všetko bolo možno naplánované inak. Predpokladali sme jednotlivosti, dohodli priebeh udalosti, zvolili si spôsoby a osoby - a potom sa odrazu zjavil nejaký chlapček - povedzme - niečo úplne neplánované - a museli sme sa alebo prispôbiť, alebo vzdať. Nemal aj v tomto Boh „svoje prsty“? Neposlal nám on to niečo neočakávané,

niečo možno aj ťažké a nepríjemné, aby sme spolu s ním - veľkým, najväčším majstrom - pokračovali v novej časti nášho klavírneho, respektíve životného koncertu? Akoby sme kdesi v hĺbke duše pocítili jeho hlas, ktorý nám vraví: „Neprestávaj! Pokračuj a hraj! Nie si sám. Spolu sa nám podarí tento začiatočnícky alebo nevydarený kúsok zmeniť na umelecké dielo môjho tvorivého umenia. Spolu ohromíme svet našou hrou.“ Aj takto k nám Boh hovorí. Samozrejme, k ľuďom, ktorí nevidia Ducha len v jeruzalemských múroch.

Anton Šuljič „Dobrý manažér“

Modlitba sv. pátra PIA

Zostaň so mnou, Pane, pretože ťa potrebujem mať pri sebe, aby som na teba nezabudol. Ty vieš, ako ľahko ťa opúšťam.

Zostaň so mnou, Pane, lebo som slabý a potrebujem tvoju silu, aby som tak často nepadal.

Zostaň so mnou, Pane, lebo ty si moje svetlo a bez teba som vo tmách.

Zostaň so mnou, Pane, aby si mi ukázal svoju vôľu.

Zostaň so mnou, Pane, aby som počul tvoj hlas a kráčal za tebou.

Zostaň so mnou, Pane, pretože ťa chcem veľmi milovať a byť stále pri tebe.

Zostaň so mnou, Pane, ak chceš, aby som ti bol verný.

Zostaň so mnou, Pane, lebo aj keď je moja duša úbohá, chce sa stať pre teba miestom útechy, hniezdom lásky.

Zostaň so mnou, Ježišu, lebo sa zvečerieva a deň sa už schyľuje a život plynie - bliži sa smrť, súd, večnosť.

Musím si doplniť sily, aby som nezostal stáť na ceste, a preto ťa potrebujem. Zvečerieva sa a bliži sa smrť. Bojím sa temnoty, pokušení,

sucha, kríža, bolesti. Ako ťa len potrebujem, Ježiš môj, v tomto temnom čase vyhnanstva.

Zostaň so mnou, Ježišu, v živote plnom nebezpečenstiev ťa veľmi potrebujem.

Daj, nech ťa spoznám tak ako tvoji učeníci - pri lámaní chleba, aby sa Eucharistia stala svetlom, ktoré zaháňa tmu, silou, ktorá ma podopiera jedinečnou radosťou môjho srdca.

Zostaň so mnou, Pane, lebo v hodine mojej smrti chcem byť s tebou spojený - ak nie svätým prijímaním, tak aspoň prostredníctvom tvojej milosti a lásky.

Zostaň so mnou, Ježišu. Nežiadam si dokonalú útechu, pretože si ju nezaslúžim. Avšak dar Tvojej prítomnosti - to áno! O ten ťa prosím!

Zostaň so mnou, Pane, veď jedine teba hľadám: tvoju lásku, tvoju milosť, tvoju vôľu, tvoje srdce, tvojho ducha. To preto, lebo ťa milujem a nežiadam si nijakú inú odmenu, len môcť ťa milovať ešte viac.

Kým žijem, budem ťa milovať celým srdcom veľkou láskou a potom tou dokonalou po celú večnosť.

Amen!

DVAJA MNÍSI A ŽENA Jedného dňa prechádzali krajinou dvaja mnísi. Mali namierené do susednej dediny pomôcť jej obyvateľom pri žatve. Ako tak šli, zbadali na brehu rieky sedieť starú ženu. Bola strašne nahnevaná, pretože tam nebol most a ona sa nemohla dostať na druhú stranu.

Prvý mních sa jej láskavo prihovril: „Prenesieme vás cez rieku, ak dovoľíte.“

„Ďakujem,“ povedala a vďačne ich pomoc prijala. Dvaja mnísi sa chytili za ruky, zdvihli ženu medzi seba a preniesli ju cez vodu. Keď vyšli na breh, zložili ju a ona šla svojou cestou.

Asi po dvoch kilometroch sa jeden z mníchov začal sťažovať:

„Pozri, ako som si zašpinil šaty. Aj chrbát ma akosi rozbolel. Vieš, že mám problém s chrbticou.“ Prvý mních sa len usmial a pokýval hlavou.

Po nejakej chvíli začal ten druhý mních opäť šomrať.

„Strašne ma bolí chrbát. To kvôli tej hlúpej žene, ktorú sme museli preniesť cez rieku! Od bolesti nemôžem už ani chodiť.“

Prvý mních pozrel na svojho kamaráta, ktorý si medzitým ľahol na zem a stonal. „Ani sa nedivím, že ťa bolí chrbát,“ povedal. „Nariekaš, akoby si tú ženu ešte stále niesol. Ja už idem štyri kilometre sám.“

Príveľmi myslieť na seba škodí.

Maurois

Lectio divina
Duchovné hodnoty

Lk 1,39-56

³⁹V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do judského mesta v hornatom kraji. ⁴⁰Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu. ⁴¹Keď Alžbeta počula Máriinu pozdrav, pohlo sa dieťa v jej lone a Alžbetu naplnil Duch Svätý. ⁴²I zvolala hlasno: Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho lona! ⁴³Ako to, že matka môjho Pána prichádza ku mne? ⁴⁴Hľa, len čo mi v ušiach zaznel tvoj pozdrav, od radosti sa pohlo dieťa v mojom lone. ⁴⁵Blahoslavená, ktorá uverila, lebo sa splní, čo jej oznámil Pán. ⁴⁶Vtedy Mária prehovorila:

Velebí moja duša Pána

⁴⁷a môj duch zajasal v Bohu, mojom Spasiteľovi,

⁴⁸lebo zhladol na poníženosť svojej služobnice.

Hľa, odteraz ma budú blahoslaviť všetky pokolenia,

⁴⁹pretože veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný,

a sväté je jeho meno,

⁵⁰a jeho milosrdenstvo je z pokolenia na pokolenie

s tými, čo sa ho boja.

⁵¹Prejavil silu svojím ramenom;

rozptýlil tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú;

⁵²mocnárov zosadil z trónov a povýšil ponížených.

⁵³Hladných nasýtil dobrotami

a boháčov prepustil naprázdno.

⁵⁴Ujal sa Izraela, svojho služobníka,

lebo pamätá na milosrdenstvo,

⁵⁵ako sľúbil našim otcom:

Abrahámovi a jeho potomstvu naveky.

⁵⁶Mária zostala s Alžbetou asi tri mesiace a potom sa vrátila domov.

Ďalšie čítania: Zj 11,19 - 12,1-6.10; Ž 45,10-12.IS-16; 1Kor 15,20-27

ČÍTANIE:

Cirkev vybrala tento silný text z Lk s cieľom osláviť Nanebovzatie Panny Márie. Udalosti v ňom sa odohrávajú krátko po tom, čo anjel Gabriel zvestoval Márii Boží plán pre jej život. Mária prijíma veľkú poctu stať sa matkou Božieho syna aj napriek tomu, že v očiach zvyšku sveta bude slobodnou matkou.

Čítanie začína Máriinou návštevou u jej sesternice Alžbety, ktorá bola - po mnohých neplodných rokoch - v šiestom mesiaci tehotenstva, aj napriek tomu, že ona, aj jej manžel, už nie sú vo veku, kedy by očakávali narodenie dieťaťa.

Obidve ženy boli veľmi zbožné. A Boh ich vyznamenal neočakávaným spôsobom; jedna zostala tehotná oveľa neskôr, ako dúfala a druhá oveľa skôr, ako očakávala.

Pri príchode do domu Mária sesternicu pozdravila. Keď Alžbeta počula jej hlas, dieťa v jej lone sa pohlo. Alžbetu naplnil Duch Svätý a označila Máriu ako matku Pána, potvrdzujúc slová anjela Gabriela. Velebila Máriinu vieru v Pánov odkaz. Spoznala, že pohyb jej dieťaťa, ktoré vyrastie v Jána Krstiteľa, bol pohybom radosti z prítomnosti Božieho syna v Máriinom lone. To bol nádherný prorocký okamih.

Mária odpovedala šťastím prekypujúcou piesňou chvály, ktorá je známa ako Magnifikat. Je to pieseň, ktorá vzdáva Bohu vieru a milosrdenstvo. Mária začína vzdávaním vďaky za to, že si ju Boh vyvolil. Potom oslavuje Božie vykúpenie pre chudobných i bezmocných a dlho očakávané naplnenie Božieho prísľubu Abrahámovi. Slová sú ozvenou Anninho chválospevu v 1Sam 2,1-10 a úprimných prosieb starozákonných prorokov.

Mária bola obdarovaná týmto výnimočným miestom v Božom pláne spásy. Katolícka tradícia učí, že krátko po Ježišovej smrti ho Mária nasledovala do neba, hoci táto udalosť nie je v Novom zákone spomenutá. Avšak, všetci kresťania žijú v reálnej nádeji a očakávaní, že jedného dňa aj oni budú naveky zjednotení s Bohom v nebesiach.

MEDITÁCIA:

- Čo tento úryvok prezrádza o vzťahu Márie a Alžbety k Bohu?
- Uvažujme nad Máriinou odpoveďou Bohu. Čo sa z nej môžeme naučiť a čo môžeme uplatniť aj v našich životoch?

MODLITBA:

Čítajme Máriinu chválospev v každý deň tohto týždňa niekoľkokrát. Nechajme Ducha Svätého, aby k nám hovoril a odpovedajme mu v modlitbe. Ponúknime naše vlastné slová na oslavu Boha a ďakujeme mu za všetko, čo urobil v našich životoch.

Prečo nevyužiť túto príležitosť, aby sme sa modlili za rodinu a priateľov, ktorí ešte nepoznajú Ježiša?

KONTEMPLÁCIA:

Vyberme si jednu časť Máriinho chválospevu a nechajte sa ňou pohltiť. Naučme sa ju, aby navždy zostala v našom srdci i duši a stala sa súčasťou nášho života s modlitbou. Požiadajme Ducha Svätého, aby nám pri tom pomohol. Strávme nejaký čas obdivovaním naplnenia Božieho plánu spasenia.

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku